

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 24 stycznia 2017 r.

Poz. 718

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN.I.4131.1.3.2017.6 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 19 stycznia 2017 r.

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814 ze zm.)

orzekam

nieważność § 2 ust. 2 uchwały nr XX/163/16 Rady Powiatu w Pleszewie z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie: ustalenia wysokości opłat i kosztów związanych z usunięciem i przechowywaniem pojazdów – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Powiatu w Pleszewie z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie: ustalenia wysokości opłat i kosztów związanych z usunięciem i przechowywaniem pojazdów została podjęta na podstawie art. 12 pkt 11, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 814) w związku z art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2012 r. poz. 1137, ze zm.).

Uchwałę doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 22 grudnia 2016 roku.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem powyższej uchwały, stwierdził, co następuje:

Na sesji w dniu 13 grudnia 2016 r. Rada Powiatu w Pleszewie podjęła uchwałę w sprawie: ustalenia wysokości opłat i kosztów związanych z usunięciem i przechowywaniem pojazdów, dalej zwaną „uchwałą”.

W § 2 ust. 2 uchwały Rada Powiatu w Pleszewie postanowiła, że „Opłatę, o której mowa w ust. 1 nalicza się za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu na parkingu”.

Na podstawie art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 ze zm.) rada powiatu, biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-2, oraz koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu, ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat, o których mowa w ust. 5c (opłaty za usunięcie i parkowanie na strzeżonym parkingu usuniętego z drogi pojazdu), oraz wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a (koszty powstałe w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu).

Z kolei ust. 6a tego przepisu, stanowiący podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości stawek kwotowych opłat, o których mowa w ust. 5 c ustawy posługuje się zwrotem „za każdą dobę przechowywania”.

Z powyższego wynika, że ustawodawca przewidział naliczanie opłaty za każdą dobę przechowywania pojazdu a więc przyjęć należy, że opłata ma być naliczana w przypadku przechowywania pojazdu za każdą pełną dobę, a nie za dobę rozpoczętą.

W ocenie organu nadzoru, przyjęcie przez Radę Powiatu w Pleszewie, że opłata za przechowywanie pojazdu na parkingu strzeżonym jest naliczana za każdą rozpoczętą dobę przechowywania narusza art. 130a ust. 6a ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Powyższy przepis stanowi o opłacie ze „każdą dobę” nie zaś jak uchwalono „za każdą rozpoczętą dobę”.

Zdaniem organu nadzoru Rada Powiatu w Pleszewie winna była ustalić opłatę naliczaną w przypadku przechowywania pojazdu za każdą pełną dobę, a nie za dobę rozpoczętą. Jak stwierdził WSA w Warszawie w wyroku z dnia 13 maja 2014 r. (VII SA/Wa 2579/13) takie ustalenia uchwały są sprzeczne z ustawowym upoważnieniem w ramach, którego rada mogła podjąć tę uchwałę. Rada powiatu nie została upoważniona do ustalania ani zasad naliczania tych opłat (kosztów), ani do ustalania opłat (kosztów) innych niż wymienione w art. 130a ust. 6 ww. ustawy.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić że Rada Powiatu w Pleszewie przekroczyła zakres udzielonego jej upoważnienia ustawowego, będącego źródłem przysługujących jej kompetencji do stanowienia prawa miejscowego. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP (Dz. U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483), organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, że każde działanie organu władzy, w tym rady powiatu, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii.

Ponadto należy wskazać, iż w § 2 ust. 1 uchwały użyto do wyliczenia, zamiast punktów - ustępów, co jest niezgodne z brzmieniem § 56 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283).

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Zbigniew Hoffmann